

Sygn. akt IV U 848/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 maja 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. P. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 28 lutego 2017 r.***

Sygn. akt: IV U 848/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 29 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. P. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy i w związku z tym nadal wypłacana będzie renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła Z. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że stan jej zdrowia uzasadnia orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy. Badanie psychologiczne z 10 marca 2015r. pokazuje, że jej intelekt mieści się w granicach upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym, cierpi na otępienie średniego stopnia i zaburzenia funkcji poznawczych. W codziennym życiu ma trudności z wykonywaniem domowych obowiązków, zapomina terminy wizyt lekarskich i badań. Tylko dzięki domownikom jest w stanie w miarę normalnie funkcjonować. Nie ma orientacji w terenie i poza domem muszą jej towarzyszyć najbliżsi (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 maja 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Od 1 kwietnia 2000r. ubezpieczona Z. P. uprawniona jest to stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 7 kwietnia 2000r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy k.38 akt rentowych). W dniu 13 kwietnia 2015r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem stanu zdrowia (wniosek k.55 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 maja 2015r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 7 maja 2015r. k.57 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 maja 2015r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.15 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 26 maja 2015r. k.59 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 29 maja 2015r. k.60 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 61 lat i wykształcenie podstawowe. Przez około 14 lat była zatrudniona jako pracownik fizyczny w wytwórni wód gazowanych i rozlewni piwa działającej w ramach Gminnej Spółdzielni (...) w K. (świadcstwo pracy k.4 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na nadciśnienie tętnicze w wywiadzie I stopnia, upośledzenie umysłowe lekkiego stopnia, zespół otępienny na pograniczu między stopniem lekkim a umiarkowanym oraz depresję organiczną. W czasie badania na potrzeby opinii sądowej ubezpieczona mylnie podawała swój wiek, wykazywała zmienną orientację w czasie, miała zaburzoną koncentrację uwagi i trudności ze sprecyzowaniem dolegliwości, widoczne były zaburzenia pamięci, nastroj nieadekwatny do sytuacji (pogodna, wesoła), bez tendencji symulacyjnych. W dzieciństwie ubezpieczona przeżyła zapalenie opon mózgowych, uczyła się słabo, powtarzała klasy. Od lat 90-tych ubezpieczona leczy się neurologicznie oraz psychiatrycznie z rozpoznaniem depresja organiczna i zespół psychoorganiczny, otępienny. Opisany stan wskazuje na pogorszenie stanu psychicznego (progresję objawów otępiennych) w zakresie funkcjonowania poznawczego i emocjonalnego, co skutkuje całkowitą niezdolnością ubezpieczonej do pracy w okresie od 12 lutego 2015r. do 28 lutego 2017r. Z uwagi na schorzenie kardiologiczne pod postacią nadciśnienia tętniczego ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (opinia biegłych z zakresu psychiatrii, psychologii, neurologii i kardiologii k.17-21 akt sprawy).

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie ubezpieczonej Z. P. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii, psychologii, neurologii i kardiologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że od 12 lutego 2015r. ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 28 lutego 2017r. W złożonej opinii biegli wskazali, że aktualnie widoczne jest pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonej w następstwie progresji objawów otępiennych – istotnego obniżenia ilorazu inteligencji w badaniu Skalą Wechslera. Ubezpieczona ujawnia zaburzenia pamięci i koncentracji, zaburzenia krytycyzmu wobec własnych możliwości i umiejętności oraz nastrój nieadekwatny do sytuacji. Wskazane okoliczności wpływają negatywnie na jej funkcjonowanie poznawcze oraz emocjonalne i skutkują całkowitą niezdolnością do pracy (opinia k.17-21 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477<sup>14</sup>§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku. Data początkowa ustalenia prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy określona została na 1 kwietnia 2015r. ,tj. pierwszy dzień miesiąca, w którym ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.